

رویا روی دولت سرمایه داری با کارگران

" قرار داد موقت " " جنبش اعتراض اجتماعی کارگران "

طرح قرار داد موقت اینک تمامی جامعه را فرا گرفته است . سالها پیش اعتصاب کارگران ایران خودرو بر علیه قانون کار و به دنبال آن اعتصابات زنجیره ای که محور جاده کرج را فرا گرفته بود ، دولت را بر آن داشت تا اقدامات عاجلی را پیش بینی نماید . اقداماتی که بتواند با موج روز افزون اعتراضات کارگری مقابله کند . علاوه بر آن می بایست شرایطی جدید را به کارگران تحمیل کند ، تا سود آوری سرمایه را تضمین و تامین نماید .

قیام سال ۵۷ و حضور تعیین کننده کارگران در پیروزی آن ، دستاوردهایی را برای طبقه کارگر به ارمغان آورده بود . دولت جدید وظیفه داشت تا در اولین فرصت این دستاورد را از طبقه کارگر ، پس بگیرد . تدوین قانون کار جدید سال ۱۳۶۴ نیز به دنبال سلسله اقداماتی بود که پس از سال ۶۰ در دستور کار دولت قرار گرفت . قرار داد موقت شمشیر دو دم بود که بالای سر کارگران قرار داده شد . برای تحقق آن ابتدا کارخانه ها را از کارگران قدیمی و دائمی که نسل انقلاب را نمایندگی می نمودند و تجارب انقلاب را همراه داشتند ، می بایست تخلیه می کردند .

دیگر آنکه امنیت شغلی را از کارگران سلب کنند تا در سایه عدم امنیت شغلی ، تمام خواسته های خود و کار فرمایانشان را بر کرده کارگران هموار سازند . ابتداء کارگران دائمی و با سابقه را تحت عناوین مختلف اخراج کردند و مجدداً آنها و کارگران جدید و جوان را با شرایط یکجانبه ای ، آنگونه که خود می خواستند با قرار داد موقت به کار گرفتند . طرح قرار داد موقت ، همانقدر که از نظر اقتصادی برای کارفرمایان سود آور بود بیش از آن از بهره سیاسی می بردند . این طرح ابتداء از صنایع کلیدی پر جمعیت کارگری آغاز گردید مانند صنعت خودروسازی و شرکت نفت ، سپس کل طبقه کارگر را در بر گرفت . در سال ۱۳۶۵ در ایران خودرو اولین کارخانه بزرگ ماشین سازی دست به کار شدند و در چند مرحله کلیه کارگران را باز خرید اجباری کردند . سپس در شرکت نفت هم کارگران دائمی و قدیمی را باز خرید و یا حتی با سابقه اندک بازنشسته کردند . کاریکه با دیگر کارگران کفش ملی ، بنز خاور در جاده ساوه و.....انجام دادند . تا اینکه این نوع بیکار سازی به یک نرم و قانون تبدیل شد تحت نام تعدیل نیرو و سپس نام دیگری را به یدک کشید . بار دیگر بعنوان قانون باز سازی و نوسازی کارخانه ها ، که تمامی کارگران دائمی و قدیمی را یکجا از کارخانه ها اخراج کردند . بعنوان نمونه از نساجی های سراسر کشور گرفته تا بارش اصفهان تا کنف باف رشت ، چیت ری در شهر ری تا ایران پوپلین شمال همین کار را انجام دادند . قرار داد موقت علاوه بر اینکه امنیت شغلی را از کارگران گرفت ، امید به زندگی را نیز از آنان سلب نمود . کارگر امیدی به کار فردا را ندارد ، طبعاً قبل از آنکه به فکر بدست آوردن خواسته ای باشد ، مجبور است بخاطر لقمه ای نان به هر شرایطی تن دهد . . این همان وجه سیاسی قرار داد موقت است . از سوی دیگر عرصه بر کارفرمایان چنان گشوده شد که در رویایشان نیز نمی گنجید . شرایطی که دست کارفرمایان را برای هر عملی باز نمود . آنها قرار داد موقت را حذف کردند و برگه های سفید امضاء از کارگران گرفتند و به این هم قانع نشدند و همراه این برگه های سفید امضاء ، از کارگران سفته نیز گرفتند و خود را محق دانستند تا پیشاپیش از کارگران طلب کار شوند . این آن تهاجم افسار گسیخته و ضد انسانی است که نظام سرمایه داری به حقوق کارگران

می کند و از هر روزنه ای استفاده می نماید تا منافع طبقاتی خود را بر حق زندگی انسانی تحمیل کند . برای تحقق این امر نیز از هیچ کاری فرو گذاری نمی کند . از کلیه نهادها و سازمانهای دولتی و غیره دولتی برای باز پس گرفتن کلیه حقوق انسانی از کارگران بهره می جوید . تحت این شرایط ، حرف از افزایش دستمزد ، تقلیل ساعات کار ، دست یابی به تشکلهای آزاد کارگری ، مزایای سختی کار و هر گونه حقوق بدیهی دیگری که از تامین یک وعده غذای گرم گرفته تا تامین مواد شوینده ، کفش و لباس و غیره ..... سخن به میان آوردن جایی ندارد . این آمال و آرزوی سرمایه داری است که کارگر را همچون برده ای به کار بگیرد و در ازای آن یک وعده غذای کافی برای کارگر و خانواده اش ندهد . از دیگر فواید فوق سود افسانه ای این طرح ، جایگزینی و سیال بودن نیروی کار است که از ریشه دواندن و متحد شدن ، اعتماد کردن و یکی شدن را نیز از کارگران می گرفت . متشکل شدن و عدم شکل یابی اعتراضات کارگری ، اینها آن محاسن بسیار نیک و پر ارزش سیاسی علیه کارگران بود که دولت برای کارفرمایان نوید می داد . آماده کردن چنین شرایطی تا حدودی برای دولت و کارفرمایان امکان پذیر شد .

یکی از دلایلی که تشکل های کارگری پس از سال ۶۰ در کارخانه ها و کارگاهها و محلات شکل نگرفت . تلاش و برنامه ریزی سازماندهی شده از سوی کارفرمایان ، سرمایه داران و دولت بود که با تمام امکانات بسیج گردید ، تا طبقه کارگر را ابتداء به لحاظ سیاسی و سپس به لحاظ اقتصادی تحت سیطره کامل خود در آورد . اما کارگران نیز به تمامی تن به سازماندهی آنها ندادند و به بره های خاموش تبدیل نشدند و آن جوش و خروش ، جنبش اعتراضی کارگری بود که هر روز در گوشه ای از جامعه رخ می داد .

اکنون زمان آن رسیده است که مبارزات کارگران جهت لغو قرار داد موقت و برگه های سفید امضاء و گرفتن اسناد دیگر ، با سایر افشار جامعه حول یک پرچم واحد سازماندهی شود . ابزارهایی که در چنین شرایطی می تواند و باید پر رنگ شود ، ایجاد مجامع عمومی منظم و متوالی ، در ساعات کار و در همان محیط کار است که ابتدا به ساکن قابل اجرا است . مجامع عمومی ، تنه عظیم و پر قدرت و وزین کارگران است ، که فوری قابل دست یابی می باشد . در شرایطی که کارگران را از داشتن تشکل های آزاد کارگری عملاً محروم کرده اند ، مجامع عمومی می تواند در جایگاه مناسب خودش عمل نماید . وجود کارگران پیشرو ، کارگران جسور ، کارگرانی که زور دیدن و زور شنیدن در مخیله شان نمی گنجد ، کارگرانی که علاوه بر خصوصیات فوق حتی بر کلیات حقوق انسانی خود واقفند ، کارگرانی که در کمترین زمان ممکن این درایت ، نفوذ کلام و خصوصیات رهبری را در خود می بیند . این کارگران هستند که بر علیه بی حقوقی و قوانین ضد کارگری معترض میشوند و به تمامی دسیسه چینی های دولت و کارفرمایان می گویند : نه !!! ما حقوقمان را می خواهیم . هر چند که می دانند موقتند ، می دانند شمشیر دو لبه بالای سرشان آویزان است .

پس چنین نیز میتوان نتیجه گرفت ، که تمامی آرزو و آمال کارفرمایان همیشه متحقق نمی شود . از سوی دیگر ، جنبش اعتراضی کارگران هر گز خاموش نمی شود . تکیه گاه جنبش کارگری را می توان بر سکوی ایجاد مجامع عمومی ، آن اتفاق و اتحاد نظر و عملی را که دولت در صدد شکستن آن است را می توان سر پا نگه داشت ، تا کارگران به تشکل های آزاد خود دست یابند . حضور و وجود رهبران عملی همیشه باز تولید می شود ، این از خصوصیات ویژه دیگر جنبش اعتراضی کارگران است .

پرچم لغو قرار داد موقت و برگه های سفید امضاء ، آن خواسته عمومی است که می تواند به یک جنبش پر قدرت اجتماعی تبدیل گردد . این کارگرانند که می توانند و قادرند ، این جنبش اجتماعی را رهبری نمایند .

۱ – انعقاد قرار داد دائم با کارگران ، در کارهای دائمی و با ماهیت دائم و مستمر .

۲ – برچیده شدن برگه های سفید امضاء و همچنین پایان یافتن ، دریافت تضمین مالی از کارگران .

۳ – اشتغال برای کلیه افراد جامعه که آماده به کار هستند ، این خواسته های فوری ما کارگران است .

آیت نیافر